

De Vlaamse Nele Duijsters (18) ging voor de eerste keer naar de muziekschool toen ze acht jaar oud was. “Ik kom niet uit een muzikale familie, dus het was allemaal nieuw voor mij. De piano sprak me het meeste aan hoewel ik toen nog geen idee had waar het naar toe zou kunnen gaan.”

Nele Duijsters: “Ik stel mezelf graag op de proef”

Haar leraar, Martin Verjans, ontdekte haar talent. “Ik heb op zijn advies meegedaan aan het prinses Christina Concours en ben doorgegaan naar de regionale finale. Dat was voor mij een heel goed gevoel.” Vanaf dat moment gaf Nele regelmatig concerten en ze deed mee aan wedstrijden. Haar pianoleraar bleef haar daarbij adviseren. Ondertussen bezocht ze de middelbare school. Ze leidde een ‘normaal’ leven met veel vriendinnen, luisterend naar popmuziek.

In september is ze begonnen met haar studie Biomedische wetenschappen aan de universiteit van Hasselt. “Ik heb altijd al iets willen doen in de gezondheidszorg. Veel mensen vinden het vreemd dat ik niet heb gekozen voor het conservatorium. Ik probeer dan altijd uit te leggen dat pianospelen een toegevoegde waarde is in mijn leven. Ik beschouw het wel als hoofddoel omdat ik iets wil doen met de muzikale talenten die ik heb meegekregen, maar niet als het enige doel. Ik voel dat ik dan heel veel andere dingen ga missen. Ik laat graag zoveel mogelijk deuren open, ook op het gebied van piano. Ik wil een goed ‘evenwicht’ houden en als mens zo ‘breed’ mogelijk in het leven staan.”

Bezieling

Nele heeft een geheel eigen manier van studeren. “Ik studeer wanneer ik een goed gevoel en inspiratie heb. Het gaat niet om het aantal uren. Ik studeer circa twee uur per dag en dat doe ik dan heel bewust en intens. Studeren gaat namelijk gepaard met een bepaald gevoel van bezieling. Ik studeer ook niet altijd op vaste tijdstippen van de dag. Anders ervaar ik het als een verplichting. Ik wil juist spelen omdat ik dat graag doe.”

Pianospelen blijft op nummer één staan, ook tijdens haar studie. “Ik heb op de universiteit geregeld dat ik lessen mag

missen en examens mag inhalen. Dat is wel nodig, want ik heb bijna iedere maand iets op de agenda staan.” In de zomermaanden is ze tien dagen in Polen geweest voor masterclasses aan de Paderewski Piano Academy. “Het was een eer om erbij te mogen zijn”, knikt Nele. “We kregen met twaalf personen les van de pianopedagogen prof. Andrzej Jasinski en prof. Ilja Scheps. De dagelijkse repetities met het Torun Symphony Orchestra waren zeer intens en inspirerend, dankzij een uitstekende dirigent. Het stuk dat ik speelde was het Beethoven pianoconcert nr. 3. Aan het einde van de week gaven we een concert en daar heb ik echt goed gespeeld. Alles viel op z’n plek en dat is heel fijn om te ervaren.”

Verrassende dingen

In de toekomst wil Nele graag concertpianiste worden, maar ze geniet nu ook al met volle teugen van haar optredens. “Op het podium komen heel verrassende dingen in mij naar boven die ik thuis niet kan. Je moet dat wel durven natuurlijk. Wibi Soerjadi heeft me gezegd dat je op het podium alles moet vergeten wat je hebt geleerd. Je moet het gewoon laten gaan. Van hem heb ik geleerd te ontspannen achter de vleugel.”

Nele zoekt bewust naar uitdagingen. 18 november speelt ze Rachmaninoffs pianoconcert nr. 3 met het Vlaams Brabants Symfonie Orkest. “Ik stel mezelf graag op de proef en dan is het leuk als het lukt. Ik zet mijzelf daarmee niet onder druk. Ik begin er gewoon aan en kijk wel hoe het loopt. Vaak ervaar ik dat je met het stuk meegroeit en dat de vooruitgang heel stimulerend werkt. Ik was heel perfectionistisch, maar ik heb geleerd dat dit je belemmert. Je moet niet te veel verwachtingen hebben. Dan kun je veel beter presteren en je hebt veel meer plezier. Voor mij is dat heel belangrijk.”